

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 11. Joannes Patriarcha Constantinopolitanus dignitatem abdicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV.

A. C. 1302.

Hist. Austr.

norum, aut functionem ejus agas aliquam. Sed ad servanda tibi jura, quæ hoc ad regnum habere potes, offerimus nos, si nobis ea legitime probes. Dabat 10 Junii an. 1302. Legatus Papæ jussu circumvexit competitores Hungariæ. Sed hoc sententiam non ante annum sequentem tulit.

§. XI.

Joannes Patriarcha Constantinopolitanus dignitatem abdicat.

*Pachym. l. 10
c. 27.*

Ecclesiam Græcam continuis agitatum turbis pacare frustra studebat Imperator Andronicus. Hilarion Episcopus Selibrianus quoddam crimen Patriarchæ Joanni Cosmæ illatum Imperatori clam indicavit, non quod ipse id committentem viderit, sed quod a teste oculato audierit. Hic autem primus delator decesserat, & aliunde notus fuerat calumniator: sed & Episcopus negabat se fidem tribuere huic accusationi: quæ reapse incredibilis erat, nulloque modo probabilis. Imperator eam permagnè ferre judicans ægre tulit: & quamvis ei fidem non haberet, silentio sibi prementam censuit ob indignitatem falsitatemque rei.

Interim

Interim Episcopi, exceptis quibusdam cum Patriarcha concordibus, hunc urgebant, ut Joannem Ephesinum in statum pristinum restitueret. Imperator illum ad hoc non compellendum credebat, etsi cum aliis id optaret, eoque concurreret: sed nolebat hanc ob causam schisma cum Patriarcha fieri. Accidit autem, ut malus de isto rumor dimanaret maxime illorum opera, qui non amabant hunc Præsulem, ac velut sine consilio calumniam amplificabant, ut haberent obtentum, quo se ab eo disjungerent. Tum Imperator Selibrianum Episcopum id secretum alius quoque detexisse suspicans, nec se ad id celandum porro obstrictum ratus asseruit Episcopum fuisse primum, qui hoc ipsi dixerit. Res usque ad Patriarcham venit: qui atrocissimo doloris sensu pæne exanimatus, quod primus calumniæ author non viveret, Episcopum Selibrianum de illa in concilio accusavit, iniustam famæ suæ maculam detergi cupiens. Inter omnes convenit æquum peti. Sed aliqui excusabant Episcopum, quod rem non dixisset tanquam sibi per se cognitam, nec ad modum accusationis; sed Imperatori confidisset, occultam permansuram credens.

Patriarcha propterea sæpius Episcopos vocavit in concilium. Sed contraria

Sæcul. XIV.
A.C. 1302.

Sup. lib. 88.
§. 54-55.

Pachym.
c. 28.

Sæcul. XIV
A.C. 1302.

ria in studia distrahebantur. Libenter veniebant alii, Episcopum Selibriensem damnare parati, quod indecorum esset tales sermones ad Imperatorem referre. Alii varia causabantur, ut differrent suam in concilio præsentiam, bonamque spem faciebant accusato. Sic agere videbantur ideo, quod Patriarchæ ob Episcopum Ephesinum essent infensi. Tandem patientiam amisit Patriarcha, aliunde se contemptum ob ignorantiam & simplicitatem suam videns. Cum igitur quodam die cum Episcoporum parte sedens in concilio reliquos usque ad diei finem expectasset, ardore bilis abreptus ferociter discessit, contestando affirmans, se inter eos, quidquid agerent, in posterum nunquam conspectum iri. Hæc autem vulgari suo sermone Græco pronuntiantebatur dictione, quam plures pro quadam jurandi formula accipiebant. Id contigit die Veneris 6 Julii anno 1302. Ille in monasterium Beatissimæ Virginis, ubi commorari consueverat, se recepti suorum uno vel duobus relictis, qui patriarchale palatium custodirent: neque enim dignitatem plane deponere cogitabat.

N. Gregor.
l. 6. c. 11.

v. Maur.
David Animadv. p. 40

6. 29.

Attamen post aliquot dies ad Imperatorem litteras abdicationis misit huic Principi ac Episcopis inscriptas; in quibus ait: Expiandis solum noxis intentus

tus meis suavem ducebam vitam, quando cogebam, ut Deus scit, solium patriarchale conscendere. Injurias dein accipi nemini non cognitatas, & simul Ecclesiam totam violantes, cujus sum caput post Christum Dominum. Tantam post ignominiam fervare hanc dignitatem nec decorum est, nec æquum. Compulsus juravi me illam abdicaturum: & sto verbo meo. Patriarchæ proin munus, ac, ne ullam offensionis speciem deinceps præbeam, sacerdotium quoque depono meum, quo quidem charius nihil habeo. Simul violatoribus meis, eorum sociis, & illis, qui ad fidem illis adjungendam abripi se passi fuere, plenam do veniam, ac Deum, ut eis pariter ignoscat, precor. Si quod malum spirituale aut temporarium Ecclesiæ vel populo Christiano eveniat, per Christi gratiam sum extra culpam. Nota Patriarcham Constantinopolitanum his in litteris se dicere caput Ecclesiæ universæ. Quibus scriptis & subsignatis ab ipsis episcopatus insignibus abstinens in magna quiete mansit.

Imperator Andronicus eas nactus, nondum apertas ob scrupulum igni traditurus erat, ut antea semel fecerat: legi tamen jussit: cumque Patriarcham jurasse abdicationem audiret, graviter commotus, quid Episcopi censerent, nosse voluit.

§. XII.

Sæcul. XIV.
A.C. 1302.